

У-2.бр.«282»/«2010»

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите: Злата Стамболиска - претседател на советот, Драгослав Радичевски и Лулзим Салиу - членови на советот, со записничар Снежана Кипровска - виш судски соработник, решавајќи по тужбата на тужителот Лифат Абази од Г., преку полномошник Дијана Сеферова адвокат од С., против решението на Владата на Република М. - Комисија за решавање во управна постапка во втор степен од областа на денационализацијата, бр.44-2825 од 23.11.2009 година, за денационализација, на седницата одржана на 02.09.2011 година, согласно член 39-а од Законот за управните спорови, донесе:

ПРЕСУДА

Тужбата на тужителот Лифат Абази од Г., против решението на Владата на Република М. - Комисија за решавање во управна постапка во втор степен од областа на денационализацијата, бр.44-2825 од 23.11.2009 година, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

Образложение

Со решението означено во изреката на пресудата одбиена е како неоснована жалбата на Лифат Абази од Г., изјавена против решението на Комисијата за одлучување по барањата за денационализација со седиште во Општина Г., ДН.бр.19-240/2 од 30.04.2009 година, со кое решение барањето на барателите е одбиено како неосновано.

Незадоволен од решението на тужениот орган, тужителот со тужба за управен спор, ја оспори законитоста на решението, со предлог истото да биде поништено.

Тужениот орган до овој суд ги достави списите што се однесуваат по предметот, но не поднесе одговор на тужба.

Судот најде дека тужбата е неоснована.

Од списите на предметот се гледа дека со Решение на Комисијата за одлучување по барањата за денационализација со седиште во Општина Г., ДН.бр.19-240/2 од 30.04.2009 година, барањето за

денационализација поднесено од барателите Лифат Абазии, Рамадан Абазии, Есат Абазии, Зибер Абазии сите од Г., Керим Абазии од Врање - Република Србија и Наиле Османи од с.Равен - Г., за враќање во сопственост на одземен имот градежно неизградено земјиште на КП.бр.36/124 со површина од 3.816 м² во КО Г., одземено од поранешниот сопственик Кахил Абазии од Г. со Решение УП.бр.15-3131/1 од 26.12.1978 година на Одделението за финансии и имотно правни односи Г..

Министерот за финансии преку Комисијата за одлучување по барањата за денационализација со седиште во општина Г. со решение Д.бр.19-240/2 од 30.04.2009 година, го одби како неосновано барањето за денационализација на барателите, не се враќа во сопственост, ниту пак се дава надоместок за предметниот имот, бидејќи одземеното градежно неизградено земјиште сега претставува улица односно е реализирана целта на одземањето и на поранешниот сопственик за одземениот имот му е определен и исплатен надоместок во износ од 150.000,00 динари. Првостепениот орган решението го засновал на член 8 став 1 од Законот за денационализација, според кој се иззема од денационализација имотот за кој е платен надомест.

Тужениот орган со оспореното решение бр.44-2825 од 23.11.2009 година, ја одбил како неоснована жалбата на сега тужителот, затоа што утврдил дека во конкретниот случај правилно и целосно е утврдена фактичката состојба и правилно е применето материјалното право.

Оценувајќи ја законитоста на оспореното решение, судот најде дека е донесено во согласност со законот.

Имено, согласно член 1 од Законот за денационализација („Службен весник на Република М.“ бр.43/2000-пречистен текст), со овој закон се определуваат условите и постапката за враќање на имотот и видот, условите и постапката за давање надомест за имот одземен во корист на државата.

Според член 2 од цитираниот закон, се враќа имот, односно се дава надомест за имот на физички лица и на верски храмови, манастири, вакафи одземени од 2 август 1944 година: врз основа на прописите со кои е вршено општо одземање и ограничување на сопственоста, врз основа на прописите за одземање на имот, заради остварување на општо - корисни цели, како и имот експроприран заради остварување на општо - корисни цели, односно општ интерес, ако не се исполнети условите за враќање на имотот според одредбите за експропријација и без правна основа.

Согласно член 8 став 1 од истиот закон, предмет на денационализација не е одземен имот за кој е платен, односно даден

надомест. По исклучок од став 1 на овој член ако одземениот имот за кој е даден надомест постои, имотот може да се врати при што барателот е должен да го врати надоместот во износ, на начин и постапка утврдени со прописот на Влада на Република М. од член 37 став 2 на овој закон.

Според наоѓање на судот имајќи ги во предвид цитираните законски одредби и изведените докази во текот на постапката, органите правилно постапиле кога го одбиле барањето за денационализација од причина што за недвижниот имот - градежно неизградено земјиште кое се наоѓало на поранешна КП.бр.36/124 во површина од 3861 м² во КО Г., одземено од поранешниот сопственик Кахил Абази со Решение за одземање бр.15-3131/1 од 26.12.1978 година и дека за одземениот имот на поранешниот сопственик му бил исплатен надомест во износ од 150.000,00 динари, видно од Извадок од финансиска картица на Министерство за финансии - Одделение за управна постапка Г.. Исто така, од Записникот за увид на лице место бр.19-08-240/1 од 15.04.2009 година на Комисијата за функционалност, на лице место земјиштето претставува асфалтирана улица и според Генералниот урбанистички план бр.09-1191/2 од 19.05.2008 година улицата и понатаму се задржува, што значи дека предметниот имот не може да се врати, ваквата одлука првостепениот орган ја донел согласно член 8 став 1 од Законот за денационализација.

Судот при одлучувањето ги ценеше наводите на тужителот истакнати во тужбата дека се сложува да ја врати примениот надомест со тоа што органите да му ја вратат целиот или дел од одземениот имот кој не е зафатен со ... со тоа што според изводот од Генералниот урбанистички план, предметната улица не го зафаќа целиот одземен имот, меѓутоа истите не ги уважи како основ за поинакво одлучување. Ова од причина што во конкретниот случај, од изведените докази во управната постапка неспорно произлегува, дека предметниот имот не може да се врати и за истиот имот бил определен и исплатен надомест кое нешто не се оспорува и од страна на тужителот.

Според мислењето на судот, а имајќи во предвид да се работи за одземен недвижен имот за кој е определен и исплатен надомест и истиот не може да се врати односно е реализирана целта на одземањето, а согласно условите од член 8 став 1 од Законот за денационализација, предметниот имот не е предмет на денационализација.

Со оглед на сето напред изнесено, Судот утврди дека оспореното решение е законито и следувае согласно член 39-а од Законот за управните спорови, да одлучи како во изреката на пресудата.

Пресудено во Управниот суд на ден «02.09.2011» година под У-2.бр.«282»/«2010».

Записничар - виш судски соработник
Снежана Кипровска, с.р.

Претседател на совет - Судија
Злата Стамболиска, с.р.

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 15 дена по приемот на истата, преку овој суд до Вишиот управен суд.

АГК/